

תת"ע 13544/03/20 - קריסטינה א ח'רבוש נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13544-03-20 מדינת ישראל נ' קריסטינה א ח'רבוש
תיק חיצוני: 10153598486

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	קריסטינה א ח'רבוש
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 23.12.20.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמה של המבקשת, ת.ז., כתובתה, וכן סטטוס המסירה ותאריך הדיון (23/12/2020) בו נשפטה המבקשת בהיעדרה, נמסרה ביום 12.5.20 למבקשת "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבלת מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקשת לדיון בו נשפטה בהיעדרה, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, כפי שגם צוין בפרוטוקול הדיון מיום 23.12.20; ואין בטענת המבקשת בעלמא, כי לא ידעה על הזימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקשת לא התייחסה לכך כלל בבקשתה (על אף, שכאמור, אישור המסירה מצוי בתיק בית המשפט, וניתן היה לעיין בו טרם הגשת הבקשה דנן); והמבקשת לא הציגה ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 **רביע נ' מדינת ישראל**, 13.6.21, כב' השופט מאזן, בפסקה 6.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בהיעדרה.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת לא העלתה כל טענה ביחס לתשתית

העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט. המבקשת לא הצביעה על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). יפים לענייננו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020): "המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין."

אין גם בטענה באשר לצבירת נקודות משום עילה לביטול פסק הדין. וראו לעניין זה:

עפ"ת (מחוזי חי') 17557-07-18 **אוסאמה עומר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.08.2018):

"למעשה, הבקשה הוגשה לבית משפט קמא בשל חששו של המערער מפעולות שיינקטו בידי משרד התחבורה. פעולות אלה אינן חלק מההליך שהתקיים בבית משפט קמא ואיני סבור כי יש בהן להוות שיקול בשאלת הענישה או בסוגיית ביטול פסק הדין."

ועפת (מחוזי נצרת) **רביע מירם נ' מדינת ישראל**, 24.2.16:

"בשולי פסק הדין אציין כי לא ניתן להתעלם מהתופעה הנפוצה לפיה מערערים/מבקשים אחדים פונים לבית המשפט אם זה במסגרת בקשה לביטול פסק דין ואם זה במסגרת הודעת ערעור, אך לאחר שנודע להם על שלילת רישיון נהיגה ו/או צבירת ניקוד מטעם משרד הרישוי. תופעה זו הינה פסולה ושורשיה יונקים מתוך רצון של אותם מערערים/נהגים לחלץ את עצמם מן המבוי הסתום אליו נקלעו. במצבים שכאלה ברי, כי אין עניין לנו בטענות שמקורן בפסק הדין עצמו או בהליך התעבורתי העומד בבסיס צבירת הנקודות."

המבקשת קיבלה את יומה בבית המשפט והיא לא ניצלה אותו מטעמים התלויים בה.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אב תשפ"א, 25 יולי 2021, בהעדר הצדדים.